

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

116

MAAS EN PEEL

ZOMER 2019

Omslag:: Herman Busser werd op 20 september 1920 in Deventer geboren. Na zijn algemene opleiding bezocht hij de Tropische Landbouwschool met als specialisatie de suikercultuur.

Na de oorlog, in 1946, ging Herman naar Indië. Daat ging hij werken voor voorlichtingsinstituut voor de inheemse industrie.

In 1959 keerde hij naar Nederland terug, nadat hij vanaf 1949 docent chemie was geweest in Bogor aan een instituut voor ambtenaren . Zijn interesse werd daar ook gewekt voor succulenten door bezoeken aan Kebun Raya, de botanische tuin, waar onder meer een collectie cactussen, agaves en aloës was.

In 1960 werd hij aangesteld als leraar scheikunde aan de HBS te Middelburg en Vlissingen.

In 1972 ontving hij tijdens een korte ziekte van collega's enkele cactussen en sindsdien is de liefde voor succulente planten niet meer geweken.

Herman stond bekend als de man met de pijp.

Een uitgebreide succulentverzameling heeft hij nooit bezeten. Hij was meer een schrijver. Meer dan 15 producties van zijn hand zijn er in de loop der jaren verschenen, met het doel de liefhebbers wegwijs te maken in de naamgeving.

Herman Busser overleed op 20 september 1999 in Gouda. Hij was toen al jaren voorzitter van de afd. Gouda van Succulenta.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 116 Zomer 2019 28^e jaargang

Kwartaalblad ven SUCCULENTA

Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2

5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

Activiteiten (onder voorbehoud)

- 25 juni Buitenbijeenkomst bij de fam. Knapen
30 juni Exotische Plantenbeurs Maas en Peel te Velden
20 juli Excursie naar fam. Kurvers, Wijnands, Huijs, Wienen en dhr. Jansen
27 aug. Doe-avond in de Jochumhof
24 sept. Het geslacht
- 22 okt. Wiebe Bosma, Stapelia-achtigen van Oost naar West en Zuid naar Noord
26 nov. Presentatie door dhr. Rutten, Palmen
17 dec. Interactieve plantherkenning door W. Rooijackers

Hobbyartikelen
Kunt u verkrijgen bij:

Jack v.d. Sterren
Industriestraat 70, Reuver
mail: Jackv.d.Sterren@home.nl
Tel. 077-4743687

Verkrijgbaar:
Voeding
Etiketten
Water vaste stoffen

Gedachten van een voorzitter 13

Williejan Rooijackers

Na de ALV breekt een drukke tijd aan. De diverse beurzen staan voor de deur. Open kas en excursies die geregeld moeten worden en allerlei dingen die ertussen door komen.

Een van de dingen die al liep maar waarvan niemand iets wist was Piet Wienen, dat kunt U dan weer in een afzonderlijk artikel lezen.

Soms heb je ook even geen zin in allerlei bestuurlijke dingen. Daarom ben ik dit jaar al vroeg begonnen met de serre in orde te maken. Isolatie eruit, Tillandsia's naar buiten, poetsen en alle planten nakijken en weer goed wegzetten. Ook heb ik inmiddels een hoop planten gezaaid. Deze keer min of meer volgens de methode Caelen.

In de verwarmde bak, lekker nat en van 8 tot 's-avonds 8 de daglichtlamp erboven. Of het toeval is? Ik weet het niet maar de resultaten zijn uitstekend. Ze komen goed op. Alleen, hoe moet dat straks weer verder. De plantjes van de laatste 2 jaar kon ik nog net kwijt, dat wordt weer passen en meten voor de nieuwe plantjes.

Midden maart een berichtje van Mien. "Ik heb nog diverse vetplantjes. Deze moeten verpot worden. Kunnen jullie daarin iets betekenen?" Maar natuurlijk, fijn dat je het vraagt, gaan we doen.

Inmiddels ben ik samen met Harry naar Mien geweest. Enkele cactussen en een twintigtal "vetplantjes" voor buiten verpot. Uiteraard weer super gezellig, een mooi mens onze Mien.

Maart, doe-avond in de Jochumhof. Wederom een goede avond, lekker snoeien, toppen, opruimen, verpotten, gezelligheid en lol. Iedereen heeft een fijne avond gehad en sommige leden konden nog wat overtollige stekken meenemen. Ook de vrijwilligers waren blij met onze komst. Samen heb je in korte tijd veel werk verzet wat hun anders veel tijd zou kosten.

Via een omweg bereikte ons het verzoek van Gonny om hulp bij haar verzameling. Daar zijn we mee aan de slag gegaan maar dat kunt U in een apart artikel lezen. In het Succulenta nummer van april 2019 staat een artikel over: Ervaringen over planten bij ziekte, overlijden enz. In reactie daarop aangegeven wat wij voor de leden proberen te betekenen met onze "verpotservice". Door aan de voorkant te gaan zitten kun je zaken voorkomen en of uitstellen. In het een

van de nummers na de vakantie wil de redactie, landelijk, van Succulenta dat artikel plaatsen.

April en mei druk, druk, druk maar ook veel leuke dingen. Naar de open deur dagen geweest omgeving Beringe bij Mieke Geuens en Paul Theunis. Ieder jaar weer leuk en bovenal erg mooi. Ook de open deur dagen in Herent, twee verzamelende liefhebsters in een straat was heel bijzonder. Bij een verzameling moest ik toch wel een beetje kwijlen. Daar wel een lekker dikke knol gekocht een *Ipomoea holubii*. En dan was natuurlijk ook nog de beurs in Wijnegem. Een niet al te grote beurs, zit wel enige groei in, maar wel erg leuk. Daar was ik blij verrast met een *Euphorbia obesa* cristaat.

Uiteraard overal geflyerd voor onze eigen beurs.

Dan was er nog de beurs bij Will van Eck, erg leuk en goed bezocht. Een geslaagd evenement. Kan nog verder uitgroeien en dan staat deze ook ieder jaar bij iedereen in de agenda.

De open kas. Hele wisselende bezoekersaantallen, sommige goed en bij een ander weer erg slecht. Het is ieder jaar afwachten hoeveel publiciteit je krijgt. Volgend jaar willen we proberen dat buiten het bestuur ook de deelnemers in hun omgeving alle blaadjes etc. gaan aanschrijven/ mailen.

Zo werd ik afgelopen week gemaïld door "de Limburger", waren ons artikel over de open kas effe kwijt geraakt. Excuses en misschien konden ze nog wel iets doen met een artikel voor Succulenta en de afdeling. We wachten af. Gisteren, en dan is het vandaag dus 29 mei, hebben we iets nieuws geprobeerd. Een themavond over Mammillaria. Doel elkaars planten bekijken, bespreken, iets leren en bovenal gezellig met de hobby bezig. Het was een geslaagde, leuke en gezellige avond. Er zijn nog wat dingen die we iets anders of beter kunnen doen doch voor een eerste keer zeker niet slecht. Het belangrijk-

Ipomoea holubii

ste in mijn ogen is dat we gepraat hebben, veel gepraat en wel over planten. En dat is precies waar het om draait.

Dan nog iets over mijn zaairesultaten. Volgens Huub Caelen is dat puur beginners- geluk want vrijwel iedereen heeft dit jaar slechte resultaten met het zaad van Succulenta. Mogelijke oorzaak wordt toch gezocht in de warme droge warme zomer van vorig jaar.

Ik heb wel eens gezegd de afdeling leeft en er gebeurt van alles. Langzaamaan plukken we daar de vruchten van want we groeien. Dit jaar hebben we er al 5 leden bij en nog enkele geïnteresseerden.

Twee van de nieuwe leden zijn ook nog eens jong, de zoon van Elke en de jongste van Will. Dat is helemaal mooi. Overigens heeft Danny (van Eck) me verrast met wat hij al aan kennis heeft. Ook zijn internet en handelskwaliteiten vallen op. Die komt er wel.

De volgende keer verder met Ubink.

Uit Succulenta Januari 1974:

“Cactussen vragen een andere verzorging dan de rest van uw planten. Elke dag water is zeker te veel. Pas als de aarde kurkdroog is, hebben ze weer een slok nodig. En zeker niet het hele jaar door: in de zomermaanden giet u ze bijvoorbeeld helemaal niet. Wel krijgen ze water in september en oktober, daarna worden ze op een lichte plaats in de vensterbank gezet en krijgen ze weer rust tot eind februari

Zet uw cactussen bij voorkeur bij elkaar, ze zorgen er zelf voor dat ze de hun eigen ideale omstandigheden scheppen.”

Bovenstaand proza troffen we aan in de Lady Succes agenda 1974.

Voor de allerprilste beginners onder onze leden willen we nog opmerken dat het opvolgen van deze aanwijzingen gegarandeerd geen succes zal opleveren.

Piet Wienen

Williejan Rooijackers

Vlhr mevr. Wienen, Piet Wienen, de burgemeester van Venray

Begin oktober zijn we benaderd door de KBO Leunen. Piet is voorzitter van deze bond en zou op de jaarvergadering in maart 2019 zijn functie gaan neerleggen. Piet heeft behalve voor de KBO veel gedaan voor de Leunense gemeenschap, omroep Venray en “de cactusclub”. De KBO wilde een koninklijke onderscheiding aan gaan vragen. Voorwaar een mooi initiatief. Of wij als afdeling die aanvraag mede willen onderschrijven in de vorm van een officieel stuk. Natuurlijk, wanneer wilt U dat hebben? Eigenlijk gisteren want de aanvraag duurt 6 maanden en dat is nu al erg krap. Tja dan zal ik er maar eens voor gaan zitten. O, U heeft er ook nog een wensenlijstje bij? Hoelang, wat heeft hij allemaal gedaan, hoeveel tijd, de mens Piet etc. Zoals de meeste wel weten heeft Piet veel voor de PR van de club gedaan onder andere shows, tentoonstellingen, open kas. Piet is zeer gedreven in het promoten van onze hobby. In het afdelingsnieuws had je een vast artikel, op de koffie bij. Piet bezocht onze leden. In die gesprekken probeerde hij te achterhalen wat iemand tot deze hobby gebracht heeft, maar ook andere leuke wetenswaardigheden. Piet heeft 28 arti-

kelen onder deze titel geschreven. Maar veel belangrijker nog, als je het mij vraagt, is de mens Piet. Jarenlang heeft Piet klaar gestaan voor Theo Gommans. Samen naar de bijeenkomsten, de bezoeken aan Theo toen het niet meer zo goed ging, de hulp die hij geboden heeft. Een mensenmens!

Nadat de aanvraag ingediend was, bleef het lang stil. Totdat enkele weken voor de geplande datum het bericht kwam dat de burgemeester de tijd gereserveerd had in zijn agenda. Het formele bericht dat de onderscheiding uitgereikt zou gaan worden kwam later.

De grote dag, 12 maart 2019.

De KBO vergadering, een bijeenkomst met een klein 100 man, begint om 14.00 uur. Gepland is een pauze om 15.00 uur. De familie, de secretaresse van de burgemeester, een fotografe, de burgermeester zelf en wij (Annelies en ik) komen tegen 15.00 uur via een zij-ingang binnen.

Exact om 15.00 uur beent de burgervader naar binnen, gevolgd door de familie enz., onderbreekt de vergadering en neemt het woord. Het duurt even voordat Piet in de gaten heeft wat er gebeurt. Hij is zichtbaar verrast, aangedaan en geëmotioneerd. De burger hield een hele toespraak en eerlijk is eerlijk die had hij goed voorbereid. Een goed, vlot verhaal vol feiten en wetenswaardigheden. Na het opspelden van de onderscheiding en de bloemen voor mevrouw Wienen konden de familie en wij Piet feliciteren. Daarna volgende de hele KBO, koffie en gebak. Dat hebben wij niet meer afgewacht vanwege andere bezigheden. Het was heel fijn, een voorrecht om hierbij aanwezig te mogen zijn en daarin een kleine bijdrage te mogen leveren.

Zo zaf Gonny's kas er na de grote onderscheidsbeurt uit!

Verpotten bij Gonny

Williejan Rooijackers

Gonny geeft op enig moment aan dat haar verzameling toe is aan onderhoud maar dat deze ook wat te groot is. Samen met Harry op voorverkenning. De kas 3 bij 6 meter, helemaal vol, zelfs hier en daar te vol op alle niveaus. Duidelijk toe aan groot onderhoud en alles moest verpot worden.

De kas met inhoud vóór de opruiming.

Gonny gaf aan wat ze graag wilde: Niets meer op de grond, zo min mogelijk op hoogte en de grote zuilen eruit. Alles wat blijft op werkhogte en daarmee handelbaar. We hebben alles kritisch bekeken en alvast zoveel mogelijk dode plan-

ten en hele slechte planten ertussen uitgehaald. We waren er toch, nietwaar? Vervolgens wat afspraken gemaakt onder andere met betrekking tot halen van bims/puinsteen en potgrond.

's-Morgens om 8.30 uur met we zijn vieren begonnen, Jac Huijs, Jac Verbeek, Harry en ik. Jac Huijs moest halverwege de ochtend helaas weer weg. Ondertussen waren de broer en zus van Gonny ook volop bezig met potjes afwassen,

Jac Verbeek, Jac Huijs en Gonny's zus aan het werk!

afval opruimen enz. Het was een drukte op het gazon.

Het leek een soort van productielijn. Planten zoveel mogelijk in groepen uit de kas en direct sorteren in wat blijft en wat weg mag. Jac Verbeek stond de planten uit de potjes te halen en schoon te maken terwijl Harry ze weer direct deed oppotten. Planten die klaar waren kon ik dan weer terug zetten in de kas en uiteraard nieuwe mee terug brengen. Tot 17.30 uur hebben we flink aangepoot.

De zuilen eruit, alle andere cactussen verpot en weer een plekje gegeven.

Met de overige succulenten en vetplanten stonden we voor een andere uitdaging. Tientallen verschillende soorten echter van iedere soort

Harrie Knapen aan het werk

ook tientallen exemplaren. Uiteindelijk hebben we van iedere soort er 6-10 verpot en teruggezet. Heeft U er beeld bij, honderden planten naar buiten, uitzoeken, schoonmaken, oppotten en weer terug zeten.

Op de foto's kan je de startsituatie zien maar ook het resultaat. Alles weer goed bereikbaar en op de goede hoogte, tevens nog wat ruimte over voor eventuele nieuwe planten. (Wat later scoorde ze erg goed op de loterij.)

Wat belangrijk is, Gonny kan haar collectie voorlopig nog een aantal jaren op een makkelijk wijze bijhouden.

Aan de planten op de grond zijn we niet toegekomen. Dat is niet erg want de vrijwilligers van de Jochumhof zijn de overgebleven zuilen, succulenten en vetplanten komen ophalen. De planten op de grond zijn ook op enkele uitzonderingen meegegaan. Het was een lange dag, hard werken, super gezellig en blijde gezichten. En daar doe je het voor. Dit was een mooie dag en een blijvende mooie herinnering.

Tevens ook een stukje trots, trots op onze meewerkende leden, trots dat dit kan in een afdeling.

Exotische Plantenmarkt

Zondag 30 Juni 2019 van 10.00 tot 16.00 uur
bij Plantencentrum Velden
Vorstweg 60 5941 NV Velden
Gemeente Venlo (NL)

- Cactussen
- Vetplanten
- Rotsplanten
- Orchideeën
- en meer.....

Organisatie:
afdeling Maas en Peel

Mede mogelijk gemaakt door:

*Wenst u meer informatie of wilt u zelf planten verkopen,
stuur dan een mail naar: beurs-maas-peel@hotmail.com*

Herinneringen

Jack Schraets

Een week of wat geleden las ik in de krant (De Limburger), dat Frans van Leeuwen was overleden in de ouderdom van 80 jaar.

Frans was bij de politie in Venlo en hij werd in de jaren zestig van de vorige eeuw lid van de toenmalige afdeling Noord-Limburg van Succulenta. Toen ik lid werd van de afdeling was hij al bestuurslid en dat zou hij blijven tot ver in de jaren tachtig. Hij was een zeer actief man, vooral een 'doener'. Vandaar dat hij zich veel bezig hield met zaaien, enten en dergelijke. Daardoor bezat hij een enorm assortiment van vooral cactussen en hij had intensief contacten met liefhebbers en kwekers in het Westland. Geregeld waren er planten van hem te vinden bij bijvoorbeeld Andries Bongaards. Dat was een kleine maar fijne kweker in De Lier bij Naaldwijk. Andries is al vele jaren geleden overleden, maar voor die tijd hebben we hem vaak bezocht bij excursies. Onze leden kwamen dan met flinke hoeveelheden aanwinsten thuis. Andries was geen kweker die ooit rijk zou worden, want hij was zeer royaal met stekken en plantjes die dan voor zeer weinig geld in andere handen overgingen. Als je dan ging afrekenen bij hem liet hij een snelle blik gaan over kist met planten en dan noemde hij een bedrag, dat meestal belachelijk laag was.

Als je niet gepast kon betalen moest je zelf wisselen is zijn kassa, want daarvoor had hij geen tijd. Hij vertrouwde er gewoonweg op, dat je betaalde wat hij vroeg en hij keek nooit na of dat wel klopte.

De afdeling heeft in de tweede helft van de jaren zeventig geprofiteerd van de goede connectie met Andries. In die periode hadden we jaarlijks een succulenten-weekend in de Jochumhof. Dan werd er voorlichting gegeven door leden van de afdeling in soms ook demonstraties. Voor de kas in de Jochumhof werden dan door de afdeling planten verkocht. Die planten waren veelal afkomstig uit het Westland. Frans van Leeuwen reed dan met een aanhangertje achter de auto daar naar toe en kwam terug met de aanhanger vol plantjes, die met een behoorlijke winst verkocht werden. Het was een tijd waarin men dol was op onze stekelige vrienden!

In 1984 trad Joep Vostermans af als voorzitter van onze afdeling en Frans van Leeuwen volgde hem op. Eind december 1986 vertelde Frans tijdens een bestuursvergadering, dat hij al zijn planten had verkocht alsmede de kas. Hij wilde nog wel een half jaartje aanblijven als voorzitter, maar de rest van het be-

stuur vond, dat van iemand, die in ieder geval wilde stoppen met onze hobby, niet verwacht kon worden, dat hij zich nog ten volle zou inzetten voor de afdeling. Waarschijnlijk lijkt me wel, dat zijn politiewerk erg veeleisend was en dat het werk dat hij met zijn succulenten had voor de meeste mensen teveel zou zijn geweest.

Het was alleen een beetje eigenaardig, dat hij zo plotseling en zonder gesprekken met andere liefhebbers zijn hobby beëindigde.

Enkele jaren later ontmoette ik Frans nog eens en toen nodigde ik hem uit eens de cactussen bij mij te komen bekijken met de opmerking "Dan kun nog eens zien wat je nu allemaal mist". Zijn antwoord: "Ik ben wel wijzer, want ik ben nu van die dingen af en als ik ze weer zie zit ik er weer aan vast!"

In de loop der jaren heeft Frans veel voor Succulenta en de afdeling betekend. Hij was zeer daadkrachtig en had een grote kennissenkring in het cactuswereldje.

In de jaren zeventig beschreef hij een aantal liefhebbers en hun verzameling. Dat waren dan vooral Belgische liefhebbers die hij bezocht samen met zijn vrouw Corry.

In 1976 behoorde hij tot de organisators van de 3LK, die dat jaar in Monaco plaatsvond met onder andere bezoeken aan de Jardin Exotique in Monaco en Les Cèdres in Cap Ferrat. Dat waren ervaringen die ik na meer dan veertig jaar nog lang niet vergeten ben.

Frans was ook nog enige tijd bestuurslid van onze landelijke vereniging, nadat Joep Vostermans, Frans Maessen en Jack Schraets daarin al eerder een rol hadden gespeeld.

Voor onze afdeling was het opstappen van Frans als lid van de afd. in ieder geval niet gunstig, want hij had veel goede ideeën en vooral had hij de moed om enigszins riskantere ideeën aan te pakken en die vaak toch tot een positief einde te brengen.

Nieuwe Afdeling

Jack Schraets

In het novembern timer van Succulenta 1959 vond ik van het bestuur van Succulenta de volgende mededeling:

Het verheugt ons mededeling te kunnen doen van de oprichting van de afdeling Noord-Limburg op 27 augustus 1959.

De oprichting is tot stand gekomen op initiatief van de heer W. Hagedoren in Blerick. Het bestuur is samengesteld uit de volgende leden:

De heer W. Hagedoren, voorzitter; de heer G.J. Broerse, Burg. Petersstraat 9, Blerick, secretaris en mevrouw E. Spee-Frencken, penningmeesteresse.

Bij de afdeling hebben zich 18 leden aangesloten. Wij wensen de afdeling veel succes!

In het februarinummer van 1960 vond ik de tweede mededeling over deze nieuwe afdeling:

Op 5 januari j.l. hield de afdeling N-Limburg haar eerste jaarvergadering.

Als definitief bestuur werd gekozen: G.M.J. Linssen, voorzitter; G.J. Broerse, secretaris, Mevrouw E. Spee-Francken, penningmeesteresse en L. Holtman en F.M. Hermsen, leden.

Op deze bijeenkomst werden ook de plannen voor 1960 besproken. De vergaderingen zullen voortaan gehouden in café "Cortina", van Bornestraat 1 in Blerick.

Zij, die nog geen broeikasje hebben zullen niet alleen met raad, maar ook met daad geholpen worden.

G.J. Broerse, secretaris,
Burg. Peterstraat 7 – Blerick.

Mijn cactussen voorjaar 2019

Jack Schraets

In dit voorjaar ben ik verder gegaan met het verpotten van mijn cactussen. In 2018 was mijn tablet met Ferocactussen niet aan de beurt gekomen, dus heb ik deze lente dat karwei afgemaakt. Eigenlijk had ik het verpotten beter in een andere volgorde kunnen doen, want op dat tablet staan nogal wat erg grote en zware planten. Het verplanten ging zonder veel problemen. Het duurde alleen erg lang, omdat ik na maximaal 2 uur echt wel een poosje moest ophouden. Als grond gebruik ik nu al enkele jaren gewone potgrond van de Boerenbond. Bij een zaak van 40 liter van deze potgrond voeg ik ca 15 kg brekerszand en 16 liter bims. Daarbij voeg ik dan nog enkele scheppen gedroogde koemest in korrelvorm (pakweg 1 à 1,5 kg) en wat organische meststof ('n half pond, schat ik). In een betonmolen laat ik het geheel een kwartiertje draaien, zodat alles goed gemengd wordt. Na het oppotten wacht ik minimaal 2 weken alvorens water te geven, want ik hou niet van rottende cactussen.

Tot op heden bevat het de Fero's uitstekend, want ze bloeiden even rijk als anders en sommige maken ook nu bloemknoppen.

Ongeveer half april heb ik de andere planten voor het eerst echt water gegeven. Dat was ook nodig, want in de felle voorjaarszon liepen de temperaturen vaker tot ruim 50 °C op. Het is verbijsterend hoeveel kracht de zonnestrallen dan hebben. Ik heb doorlopende nok-luchting en als het zonnetje heerlijk schijnt is de deur (zeg maar poort) helemaal geopend. Zelfs als het behoorlijk hard waait is het in de kas bij die warmte voor mensen niet te harden. Hopelijk

Oreocereus spec.

zijn de cactussen er wat beter tegen bestand.

Maar ja, als ik steeds in een dergelijke hitte zat, was ik er misschien ook beter tegen bestand!

Mijn Cereussen bloeien als nooit tevoren. Alleen al een tiental Oreocereussen hebben al gebloeid in 2019. Het enige probleem is, dat

die planten inmiddels zo groot zijn dat de bloemen vanaf de grond nauwelijks goed zijn te beschouwen. En als ik daarvoor op een ladder moet klimmen voel ik me duidelijk minder gelukkig. Verder maakte een *Eulychnia* dit voorjaar knoppen. De eerste bloem heb ik open gezien. Van de tweede weet ik niet of die al gebloeid heeft, want toen de bloem van de eerste knop uitgebloeid was, sloot de bloem zich weer en hij ziet er op dit moment weer precies als de andere uit. Overigens zijn deze bloemknoppen zeer apart. De knop is ge-

Eulychnia spec. Boven: bloemknop; onder: openende knop

huld in zeer zachte haartjes zonder doorns of stekels. Dat is in tegenstelling met het plantenlichaam, dat voorzien is van stevige, tamelijke gemene doorns. Van de zuilvormen hebben voorts onder meer gebloeid: *Pilosocereus*, *Seticereus*, *Haageocereus*, *Marginatocereus*, *Cleistocactus*, *Morawetzia*, *Trichoocereus*, *Neobuxbaumia*.

Bij andere cactussoorten vallen de *Weingartia*'s met hun rijke bloei. Bijna altijd geel en een groot deel van het seizoen bloeiend. De *Gymnocalycium*s zijn nog ijverig bezig met bloeien. Is het U weleens opgevallen, dat van een aantal soorten van deze *Gymno*'s de bloemkleur verandert naarmate de bloem langer geopend is?

Het geslacht Echinopsis bloeit vaak de gehele zomer door, dat wil zeggen af en toe enkele bloemen. Het is een waar feest wat een kleurenpracht een tiental van deze planten kan brengen in de kas. Weliswaar duurt dat niet lang, want de gemiddelde bloei van een Echinopsisbloem

Gymnocalycium millaresii

duurt hoogstens één dag. Maar dat het niet altijd zulke kleurenpracht is, heeft ook zijn voordelen. Anders zou het kunnen voorkomen dat die planten hun kleurenpracht verspillen, omdat het niemand meer opvalt.

Inmiddels hebben ook verschillende Opuntia-achtigen al gebloeid of ze hebben knoppen. Zelfs enkele Corynopuntia's hebben al gebloeid. Hoewel de meeste Opuntia's hun bloemen maar één dag geopend hebben, zijn de bloemen vaak erg aantrekkelijk. Sommige bloeien ook in kleuren die je bij andere cactussen zelden ziet. Zo bloeit Tephrocactus alexanderi met prachtige bloemetjes met een roze-lila kleur. Die kleur is zo teer, dat je eigenlijk verwacht, dat de bloemblaadjes doorzichtig zijn. Vooral op een zo weerbarstig bedoornde plant maken deze bloemen de plant tot een sieraad!

Dergelijke ongebruikelijke kleuren tref je ook aan bij de bloemen van het geslacht Pterocactus; planten met een stevige, grotendeels ondergrondse knol en de bloemen eindstan-

Pterocactus kuntzei

Tephrocactus alexanderi

dig op de stammetjes, die uit de knol verschijnen. En dan meestal of misschien wel steeds één bloem per stammetje.

Ik vraag me wel eens af wat onze planten ervan vinden om in een klimaat als het onze te leven.

Bij een goede liefhebber is hun strijd om water heel wat gemakkelijker dan op hun natuurlijke groeiplaats. Maar hier kunnen ze wel niet genieten van elke dag volop zon, want die is er bepaald niet elke dag. En in de winter is het voor veel cactussen ook geen pretje. Want bij de huidige energieprijzen is bijna iedere liefhebber genoodzaakt om in de winter de planten een minimum aan warmte te geven. Maar we hebben het genoeg dat verreweg de meeste soorten iedere lente opnieuw beginnen te groeien en ons voor onze zorgen ook nog belonen met prachtige bloemen.

Overigens is de succulentenwereld in zoverre uniek, dat je de hobby levenslang kunt beoefenen en dan toch nog ieder jaar verrast wordt door verschijnselen die je niet eerder hebt gezien.

Zo werd ik twee jaar geleden verrast door een van mijn schoonmoederstoelen, die ik in 1972 had gezaaid. Toen bloeide die voor het eerst met ongeveer vijf bloemen. De bloem is zeker niet groter dan de gemiddelde *Notocactus*-bloem en evenals die geel gekleurd. Maar een verrassing is het om bloemen te zien verschijnen aan een plant die je meer dan 40 jaar verzorgd hebt.

Soms denk ik dat de hobby voor mij over is als ik ontdek dat er een jaar voorbij is gegaan zonder iets verrassends bij 'n plant op te merken. Ik ben daar overigens niet erg bang voor, want ik ben ervan overtuigd dat ik over 50 jaar nog vaak iets nieuws ontdek bij deze planten. Dat zeg ik wel, maar het zal wel niet meevallen voor mij om dat over 50 jaar nog waar te nemen!

Van de redactie

Jack Schraets

Tijdens de bijeenkomst van mei jongstleden heb ik nog even ter sprake gebracht, dat de redactie kampt met een tekort aan kopij voor het Afdelingsnieuws.

Als rectie daarop heb ik nog één artikel ontvangen van onze voorzitter. Dat wil zeggen, dat ik op het moment waarop ik dit schrijf ongeveer 8 pagina's tekst en foto's heb. Dat alles is afkomstig van de voorzitter.

Voor de rest heb ik geen enkel commentaar gehad op mijn opmerking tijdens de bijeenkomst. Dus ben ik weer begonnen met het schrijven van enkele stukjes, niet omdat ik zozeer behoefte heb aan het schrijven, maar omdat ik mezelf nog niet ertoe kan dwingen het Afdelingsnieuws voor meer dan de helft te laten bestaan uit blanco vellen!

De laatste maanden is er van alles te doen geweest in de afd. Zo zijn er Open Dagen geweest. Is het echt een probleem om daarvan een foto te maken en een kort verhaal over het aantal bezoekers bij de een of ander of een berichtje over het enthousiasme bij sommige van de bezoekers?

Binnenkort heeft de afd. weer haar Exotische Plantenmarkt in Plantencentrum Velden (daar al voor de derde keer). Een opwekkend schrijven daarover zou in dit Afdelingsnieuws gepast hebben, maar niemand geeft het door!

Zoals ik al verscheidene malen heb geschreven: ik ben best bereid om uw stukje te corrigeren op taalfouten e.d. Dus wat let U om eens wat te schrijven.

Het aantal mensen dat regelmatig iets schrijft kan ik aftellen op de vingers van één hand, en dan kan ik mezelf er nog bij tellen! En dan heb ik nog een hele hand over. Eigenlijk zou ik de vingers van beide handen nodig moeten hebben om het aantal regelmatige schrijvers te tellen.

